

borde likställighet medgifvas våra svenska läderfabrikanter, och tillåter jag mig derföre vördsamt föreslå, att Riksdagen beslutar tull

För sulläder, bindsulläder och hvitgarfvade (alunerade) skinn samt sämskade skinn en kilogram 24 öre.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhåller ödmjukligen.

Stockholm i Januari 1885.

F. G. Sandvall.

Häri instämma:

A. E. Petersson
från Östergötland.

Chr. Aug. Ekeborgh
från Östergötland.

N:o 78.

Af Herr H. Andersson i Nöbbelöf: Angående nedsättning i tullen å kaffe och socker.

Till innevarande års Riksdag hafva inkommit motioner, åsyftande, att tull må åsättas malen och omalen spannmål samt smör, ost och fläsk, som här i landet införas, och har man såsom verkande orsak till motionerna uppgifvit jordbrukets tryckta ställning.

Det är både känt och erkänt, att Sveriges modernäring jordbruket, redan förut tryckt af tunga, ojemnt fördelade skatter, för närvarande arbetar under ogynsammare förhållanden till följd af mycket låga spannmålspris; och jag är med motionärerne öfver ens derom, att något måste göras för att bereda den jordbrukande befolkningen en drägligare ställning.

Att rätta utvägen skulle vara den att åsätta tull på ofvan uppräknade artiklar vilja dock ej alla medgifva. Dels synes det vara allt för hårdt att genom tull fördyra lifsförnödenheter, hvar igenom man försvårade den arbetande klassens ställning, dels skulle det vara till hufvudsakligt gagn endast för de större egendomsegarne, emedan den mindre jordbrukaren finge gifva tillbaka den ökade betalningen för sin spanmål antingen i förhöjda arbetslöner eller under form af stegradt pris på redskap eller andra alster af industrien, som han ej kan undvara och därför nödgas inköpa.

För min del anser jag det icke vara ändamålsenligt att åsätta tull på ofvannämnda artiklar, med mindre man på samma gång, genom minskade tullsatser på andra nödvändighetsvaror, nedbringar lefnadskostnaderna till ungefärlig likhet med hvad de för närvarande äro.

Detta ändamål föreställer jag mig kunna vinnas genom nedsättning af tullen på kaffe och socker.

Under år 1881 äro till Sverige införda 187,578,471 kilogram omalen samt 30,347,749 kilogram förmalen spanmål.

I de omnämnda motionerna är den tull, som ansetts böra sättas på landtbruksalster, föreslagen olika; men, med antagande af ett medelbelopp af 1 krona 50 öre pr 100 kilogram för omalen samt 2 kronor pr 100 kilogram för malen spanmål, skulle statsverket derigenom beredas en inkomst af 3,420,631 kronor 23 öre.

Under samma tid eller 1881 hafva i landet införts 12,341,006 kilogram kaffe, 390,784 kilogram brändt kaffe och kaffesurrogat, 11,234,779 kilogram raffineradt socker, 102,918 kilogram oraffineradt socker, till färgen icke mörkare än N:o 18 nu gällande holländska standard, samt 21,318,334 kilogram oraffineradt socker, till färgen mörkare än N:o 18 holländska standard.

Om nu tullen nedsattes på kaffe från 26 öre till 16 öre pr kilogram, på brändt kaffe och kaffesurrogat från 35 till 25 öre pr kilogram, på raffineradt samt sådant oraffineradt socker, som till färgen icke är mörkare än N:o 18 holländska standard, från 33 till 25 öre och på oraffineradt, som till färgen är mörkare än N:o 18 nämnde standard, från 23,5 till 18 öre per kilogram, skulle statsverkets inkomst minskas med 3,352,712 kronor 13 öre.

När från ofvanstående inkomst på spanmålstullen.....	3,420,631 kr. 23 öre
afdrages minskad inkomst på tullen för kaffe m. m.	3,352,712 » 13 »

återstå 67,819 kr. 10 öre

hvarmed således statsverkets inkomst skulle komma att ökas, i fall icke

genom möjligen blifvande mindre införsel af spannmål tillökningen försvinner.

Under förutsättning att ofvan antydda motioner angående tull å landtbruksprodukter skulle vinna Riksdagens bifall, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta om nedsättning af tullen på kaffe från 26 till 16 öre pr kilogram, på brändt kaffe och kaffesurrogat från 35 till 25 öre pr kilogram, å socker, raffineradt och oraffineradt, som till färgen icke är mörkare än N:o 18 nu gällande holländska standard, från 33 till 25 öre pr kilogram, samt å sådant oraffineradt socker, som till färgen är mörkare än N:o 18 nämnde standard, från 23,5 till 18 öre pr kilogram.

Dock må Bevillnings-Utskottet, till hvilket denna min motion torde remitteras, i mitt förslag göra de jemkningar eller förändringar, som kunna anses nödiga eller lämpliga för vinnande af det af mig angifna ändamål.

Stockholm den 29 Januari 1885.

Hans Andersson.
